

stránce dnešního praktického použití a výsledků. Pak všímá si podrobně společných vztahů a úkolů, spolupráce, rozdělení břemen a vzájemných nároků. Ku konci zmiňuje se autor o nových reformních snahách v sociálním pojištění a ve veřejné péči.

Dr. Jindřich.

Dr. Otto Brexl: Die Unfallversicherung der Arbeiter (Úrazové pojištění dělnické), I. díl československých zákonů o sociálním pojištění zaměstnanckém, vydání Pražského archivu, nákladem Jindřicha Mercyho syna v Praze, 8°, 1933, stran 489, cena Kč 125.—. — Autor uvádí nejprve text zákona a připojuje pak ke každému paragrafu upozornění na normy, s ním související, jakož i potřebné vysvětlivky a celou judikaturu až do poslední doby. Zákony uvedeny jsou v časovém pořádku tak, že nejprve je uveden zákon č. 1/1888 a pak ostatní novely; při citaci starších zákonů upozorňuje autor ihned na změny později provedené. Kniha obsahuje také návod k výpočtu příspěvků a zásady pro ocenění věcných požitků za rok 1932, mezistátní smlouvy a předpisy, zákonné předpisy o ručení, přehled nejdůležitějších tiskopisů a pamětní spis Úrazové pojišťovny dělnické v Praze o novelisaci úrazového zákona. Kniha je doplněna chronologickým přehledem pramenů a seznamem hesel. Možno říci, že kniha je spolehlivou příručkou v oboru úrazového pojištění, ježto obsahuje všechny předpisy, které se vztahují na toto pojištění. Jest jen litovati, že vydavatelstvo právě v této příručce, která má ráz příručky právnické odborné, ač je psána slohem i laikovi přístupným, nerespektovalo někde platná ustanovení zákonná, používajíc na př. zkratky »K« místo »Kč« nebo označení »Pressburg« místo »Bratislava«.

Dr. Jindřich.

Refcrma veřejné správy. Redakce časopisu »Hospodářský archiv s přílohou bilančních kritik« přinesla nedávno v čísle 51. předešlého ročníku a v číslech 1.—3. tohoto ročníku (1933) pojednání celé řady významných teoretiků a praktiků o dvou otázkách, týkajících se zamýšlené reformy veřejné správy.

Pro zajímavost těchto odpovědí pokusili jsme se sestaviti v následujících řádcích jejich přehled dle jejich hlavních myšlenek.

K první otázce, která zněla: »Kde podle Vašeho soudu je nejbolestivější bod dnešní veřejné správy a kde je zapotřebí okamžité nápravy?« byly uvedeny odpovědi, dle nichž jeví se nejbolestivějšími body, kde jest zapotřebí okamžité nápravy:

1. Správa veřejných prací a státních podniků (prof. Dr. Josef Drachovský, posl. inž. Jaromír Nečas).

2. Správa finanční (prof. Dr. Josef Drachovský, min. rada Dr. Robert Kollar, min. m. sl. Ing. František Kovařík, president Masarykovy akademie práce ing. Dr. Emil Cimmler, ředitel »Centra« JUDr. Leopold Reisz).

3. Přílišná centralisace u vyšších a nejvyšších úřadů, výhrada příliš rozsáhlé kompetence vyššími a nejvyššími orgány a okleštění samosprávy, která jest levnější a rychlejší a zbytečné prodloužení cesty instanční. (Ministr m. sl. Dr. Rudolf Hotowetz, president obchodní a živnostenské komory v Praze Dr. Jan Třebický, generální sekretář obch. a živnostenské komory Dr. Zdenko Fařl a generální sekretář Ústředny obchodních a živnostenských komor v Praze Dr. Bohdan Živanský.)

4. Odpolitování úřadů (docent ing. Rudolf Bárta, Dr. Alois J. Jindřich, Dr. František Kačírek a Ing. Josef Kučera, president Textilního ústavu (»vše se řeší z politického hlediska«).

5. Nedostatek zodpovědnosti a přílišné pronikání státní správy do činnosti výdělečné a podnikatelské (plnomocný ministr m. sl. Dr. Václav Schuster, docent Dr. Ervín Werner, Dr. Richard Dočkal, Dr. Frant. Kačírek) a potřeba spojitosti veřejné moci s osobní zodpovědností. (J. A. Bařa).

6. Soudnictví (ředitel Dr. Konrad Katz).

7. Nedostatky ve výchově úřednictva a přílišná centralisace (Dr. Josef Kislinger, generální sekretář Německého svazu průmyslníků.)